

استقلال مارشی	İstiklâl Marşı
قهرمان اوردومزه	Kahraman Ordumuza
۲2	2
چاتما ، قربان اولایم ، چهره گئی ای نازلی هلال	Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl
قهرمان عرقمه بر گول ! نه بو شدت ، بو جلال؟	Kahraman ırkıma bir gül! ne bu şiddet, bu celâl?
سگا اولماز دوکولن قانلرمز صوگره حلال..	Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl...
حقیدر ، حقه طاپان ، ملتَمْک استقلال.	Hakkıdır, Hakk’a tapan, milletimin istiklâl.
۳3	3
بن ازلدن بریدر حر یاشادم حر یاشارم	Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım
هانگی چیلغین بگا زنجیر ووراجقمش ؟ شاشارم!	Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
کوکره مش سیل گبی یم ؛ بندمی چیگنر آشارم ؛	Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner aşarım,
بیترارم طاغلری ، انگینلره صیغمام ، طاشارم.	yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.
۴4	4
، غربْک آفاقنی صارمشسه چلیک زرهلی دیوار	Garb’ın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
بنم ایمان طولی کوکسم کبی سرحدم وار.	Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
اولوسون، قورقما ! نصل بویله بر ایمانی بوغار،	Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar,
"مدنیت !" دیدیکْک تْک دیشی قالمش جاناوار؟	"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?
۵5	5
آرقاداش یوردمی ! آچاقلری اوغراتمه ، صاقی	Arkadaş! yurduma alçakları uğratma, sakın
سپر ایت کوکده گئی ، طورسون بو حیا سزجه آقین!	Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın!
طوغا جقدر سگا وعد ایتدیگْی کونلر حقْک..	Doğacaktır sana va’dettiği günler Hakk’ın...
کیم بیلیر بلکه یارین.. بلکه یاریندنده یاقین.	Kim bilir, belki yarın... belki yarından da yakın.
۶6	6
باشدیغْک یرلری ، "طوپراق ؟" دییه رک گچمه ، طانی:	Bastığın yerleri, "toprak?" diyerek geçme, tanı:
دوشون آلتنده کی بیگْک لرجه کفنسز یاتانی،	Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı,
سن شهید اوغلیسْک ، اینجیتمه "یازیقدر" آتاگْی:	Sen şehîd oğlusun, incitme "yazıktır" atanı:
ویرمه ، دنیالری آلسه کْ ده ، بو جنت وطنی.	Verme, dünyâları alsan da, bu cennet vatanı.
۷7	7
کیم بو جنت وطنْک اوغرینه اولماز که فدا؟	Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
شهدا ، فیشقیره جق ، طوپراغی صیقسه کْ شهدا!	Şühedâ, fışkıracak, toprağı sıksan şühedâ!
جانى ، جانانى ، بوتون واریمی آلسین ده خدا،	Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
ایتمسین تْک وطنمدن بنی دنیاده جدا.	Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.
۸8	8
روحَمْک سندن ، الهی ، شودر آنجاق املی:	Ruhumun senden, İlâhî, şudur ancak emeli:
دکمه سین معبدیمْک کوکسنه نامحرم الی.	Değmesin ma’bedimin göğsüne nâ-mahrem eli.
بو اذانلر- که شهادتلری دینْک تملی-	Bu ezanlar - ki şehâdetleri dînin temeli -
ابدی یوردیمْک اوستنده بنم ایگْله ملی.	Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.
۹9	9
اوزمان وجد ایله بیگْ سجده ایدر -وارسه- طاشم،	O zaman vecd ile bin secde eder –varsa- taşım,
هر جریحه مدن، الهی، بوشانوب قانلی یاشم،	Her cerîhamdan, İlâhî, boşanıp kanlı yaşım,
فیشقیرر روح مجرد گبی یردن نعشم؛	Fışkırır rûh-i mücerred gibi yerden na’sım;
اوزمان یوکسله رک عرشه ده گر بلکه باشم.	O zaman yükselerek Arş’a değer, belki başım.
۱۰10	10
دالقالان سن ده شفق لر کبی ای شانلی هلال!	Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
ولسون آرتق دوکولن قانلرمْک هپسی حلال.	Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
ابدیَّ سگا یوق ، عرقمه یوق اضمحلال :	Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
حقیدر ، حر یاشامش ، بایراغَمْک حریت؛	Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
حقیدر ، حقه طاپان ، ملتَمْک استقلال.	Hakkıdır, Hakk’a tapan, milletimin istiklâl.